

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. november 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-730-1017
Dok.: JEE42333

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og lov om politiets virksomhed (Styrket indsats mod omfattende forstyrrelse af den offentlige orden m.v.) (L 49), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. november 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen (SF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og lov om politiets virksomhed (Styrket indsats mod omfattende forstyrrelse af den offentlige orden m.v.) (L 49):

”Hvad skal der til for, at borgeren har fortsat til uroligheder, herunder om det er nok, at deltageren registrerer, at der foregår "noget"/nogen smider med ting foran sig?”

Svar:

Det er anført i lovforslagets bemærkninger, at det er en forudsætning for, at de foreslåede strafskærpselsesbestemmelser finder anvendelse, at den pågældende har forsæt (f.eks. kendskab) til, at der i området foregår grov forstyrrelse af den offentlige ro og orden.

Svarende til, hvad der i øvrigt gælder for strafskærpselsesbestemmelser, indebærer kravet om forsæt, at den pågældende skal have kendskab mv. til de faktiske forhold, som udgør de skærpende omstændigheder. Der vil således være det fornødne forsæt, hvis en person, som begår de omhandlede lovovertrædelser, f.eks. er klar over, at der samtidig i området foregår de handlinger, som indebærer, at der foreligger grov forstyrrelse af den offentlige ro og orden. Det er ikke en betingelse, at den pågældende selv mener, at handlingerne udgør en sådan grov forstyrrelse.

Det beror i øvrigt på en konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag, om den pågældende må anses for at have handlet forsætligt. Hvis anklagemyndigheden ikke kan føre det fornødne bevis for, at den pågældende har handlet forsætligt, vil de foreslåede strafskærpselsesregler ikke kunne anvendes.